

V I Lenin

Ett inlägg om Iskras hållning

Vad som särskilt upprör mig i den hållning, som den ”martovska” *Iskra* nu intagit, är den *inre falskheten och förljugenheten*, försöken att kringgå sakens kärna, försöken att smussla undan partiöfentlighetens mening och beslut, försöken att *förfalska* begrepp och fakta. Och den slöhet och likgiltighet, den känslolöshet inför dessa lögnar, som några kamrater ådagalägger, är jag böjd att förklara endast därmed att de ej har kännedom om saken. Okunnighet måste bekämpas med upplysning, och jag kommer under inga omständigheter att avstå från min föresats att klargöra saken ytterligt ingående (ifall det behövs med *alla* dokument) i en speciell broschyr, vilken jag skall ta itu med så snart partikongressens och Förbundets kongress’ protokoll utkommit, d.v.s. mycket snart.*

Den viktigaste *förvrängningen*, med vilken martovarna *lurar* partiet (varvid de kanske och t.o.m. sannolikt främst bedrar sig själva till följd av sitt hysteri) är för det första *förväxlingen* av de verkliga källorna och orsakerna till meningsskiljaktigheterna bland iskraiterna. För det andra är det förväxlingen av begreppen cirkelväsen och desorganisation, sekterism och partimässigt arbete.

Den första förväxlingen består i att det, som i själva verket är en *träta* mellan de båda parterna efter kongressen under de centrala organens kamp mot oppositionen, framställs som en ”principiell” meningsskiljaktighet. Trätan bestod i att oppositionen kallade majoriteten despoter, formalister, byråkrater o.s.v., medan majoriteten kallade oppositionen *hysteriska intrigmakare*, av partiet vrakade ministrar eller hysteriska skandalmakare (se Förbundets kongress).

Och nu framförs *en* sida av dessa ömsesidiga ”komplimanger” i centralorganet som en principiell meningsskiljaktighet! Är det inte en gemenhet?

I själva verket låg orsaken till meningsskiljaktigheten just i *martovarnas vändning till träsket*. Denna vändning kom klart till uttryck på kongressen ifråga om stadgarnas första paragraf och i grupperingen vid valen till de centrala organen. *Denna* meningsskiljaktighet, som i viss mån otvivelaktigt är *principiell*, förbigås och förtigs.

Den andra förväxlingen består i att martovarna, som smugit sig in i redaktionen genom en bakdörr, under loppet av *tre månader desorganiserar* hela partiet och allt arbete bara för en *cirkels* intressen och för att tränga in i de centrala organen (ty ingen har i verkligheten hindrat polemiken och friheten att ge uttryck åt sina åsikter, tvärtom har man uppmanat och bett martovarna att skriva), och nu söker de överskylla detta med att mot majoriteten rikta den löjligen beskyllningen för desorganiserande formalism, byråkratism o.s.v., medan de *förtiger* sin bojkott, sitt intrigmakeri o.s.v. Är inte detta en gemenhet? Ett av de två: antingen *överlämna åt glömskan* hela ”trätan” och då *inte alls* tala om den och inte släppa in några *efterdyningar av trätan* i centralorganet, ty skriken om byråkratism är just *efterdyningar* av det smutsigaste intrigmakeri. Eller också resa frågan om meningsskiljaktigheten – och då bör man också *avslöja allt*.

December 1903

* Lenin syftar på skriften [Ett steg framåt, två steg tillbaka](#) – Red